

Američki svećenik Daniel Moloney u časopisu "First things" kritički se osvrnuo na stajališta kardinala Waltera Kaspera. Nakon toga se Kasper javio redakciji portala karh.net i zamolio ih da zbog velikih sadržajnih pogriješaka u Moloneyevu prikazu objave njegov ispravak. Ovdje donosimo hrvatski prijevod:

"Nedavno ste izvijestili o kritici Daniela Moloneya u "First things" na moju knjigu "Barmherzigkeit – Grundbegriff des Evangeliums - Schlüssel christlichen Lebens" (= Milosrđe – temeljni pojam Evanđelja – ključ kršćanskog života) (Freiburg i. Br. 2012). Tekst u "First things" nije mi do sada poznat. Ali na temelju Vašega sažetka moram pretpostaviti da je Daniel Moloney pisao o jednoj posve drugoj knjizi od one koju sam objavio. U onome što sam mogao saznati iz Vašega sažetka gotovo je sve krivo. Samo nekoliko primjera:

Milosrđe protiv istine: Pogriješno: U knjizi stoji upravo protivno od toga. Milosrđe je zacijelo objavljena istina, koja naravno stoji u kontekstu svih drugih objavljenih istina. Pročitajte pa ćete naći: Milosrđe bez istine bi bilo čisto pseudomilosrđe.

Milosrđe protiv pravednosti: isto tako pogriješno. Milosrđe ne dokida pravednost nego je pretpostavlja i nadilazi. Ono je "veća pravednost". Provjerite i naći ćete da se pritom pozivam na encikliku Benedikta XVI. "Caritas in veritate".

Milosrđe – pastoralna vrlina: Da, ali je ona ponajprije blaženstvo u Govoru na gori i temeljna zapovijed Isusova za sve kršćane te zbog toga naravno i temeljna pastoralna vrlina.

Milosrđe i pastoral jedno te isto: Besmislica. U knjizi se govori između ostalog opširno o navještanju i o sakramentu milosrđa tj. sakramentu pokore i na kraju i o značenju crkvenog prava.

Milosrđe sam navodno ja stavio na dnevni red u crkvi: Također besmislica – to je Isus osobno učinio u Govoru na gori. Sveti papa Ivan XXIII. je milosrđe stavio na dnevni red Koncila, sveti papa Ivan Pavao II. je o tome napisao svoju drugu encikliku "Dives in misericordia". Papa Benedikt XVI. je taj aspekt još jednom u svojoj prvoj enciklici "Deus caritas est" bitno produbio. O svemu se tome može opširno pročitati već u prvom poglavlju spomenute knjige.

Zanemario teološku tradiciju: Krivo. Već sam pogled u kazalo imena pokazuje da se pozivam povrh drugih crkvenih otaca često na Augustina, na Anselma Canterburyjskog na Tomu Akvinskog, Bonaventuru i dr. kao i na mnoge druge velike svece katoličke Crkve.

Bog sam sa sobom milosrdan? Besmislica. U knjizi stoji: Milosrđe je zrcalo biti Božje, koji je ljubav i zato oprašta grješniku koji se kaje i daje mu novu priliku. To je radosna vijest već u Starom zavjetu a potpuno u Novom zavjetu.

I na kraju: U cijeloj se knjizi ni jednom riječju ne spominje problem rastavljenih i ponovno oženjenih/udatih. A insinucija na kraju da je knjiga suodgovorna za rastući kriminalitet vrhunac je zlobe."